

อย่าลืมสวดอ้อนวอนให้เอริก

เอริกเป็นพี่ชายของคาริ ก่อนเขาไปเรียนมหาวิทยาลัย เขากับคาริเป็นเพื่อนสนิทกัน เธอคิดถึงเรื่องสนุกๆ ที่เคยทำด้วยกัน

ไม่กี่เดือนที่ผ่านมา เอริกบอกพ่อกับแม่ว่าเขาไม่อยากเป็นสมาชิกของศาสนจักรอีกแล้ว คาริกับครอบครัวเธอประหลาดใจและเสียใจ พวกเขาเริ่มสวดอ้อนวอนให้เอริกทุกคืน บางครั้งพวกเขาสวดอ้อนวอนขอให้เอริกรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์และอยากกลับไปโบสถ์ คุณพ่อสวดอ้อนวอนขอให้เอริกตั้งใจชัดเจนว่าจะเลือกทำสิ่งดี

คุณแม่ก็มักสวดอ้อนวอนขอให้คนที่เขาไว้ใจช่วยให้เขาพบเส้นทางที่ถูกต้อง แม้ทุกคนจะสวดอ้อนวอนให้เขา แต่เอริกก็อดรู้สึกโกรธนิดๆ ไม่ได้ ทำไมพระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงนำเอริกกลับไปโบสถ์

ในที่สุด ขณะที่ลิฟกล่าวคำสวดอ้อนวอน คาริก็เกิดความรู้สึกไม่อยู่ เธอพูดโพล่งออกมาว่า “ทำไมพระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา” ทุกคนมองหน้าคาริด้วยความประหลาดใจ แต่เธออารมณ์เสียจนไม่สนใจอะไรทั้งนั้น ไม่มีใครพูดอะไรนานหนึ่งนาที

“คาริ” คุณพ่อพูด “เมื่อลูกกลับถึงบ้านวันนี้ ลูกเก็บเป้หรือเป้เปล่า”

“อะไรนะคะ” คาริถามด้วยความสับสน เป้ของเธอเกี่ยวอะไรกับเรื่องนี้ เธอเหลือบมองประตูหน้าและเห็นเป้ของเธอถูกโยนไว้ข้างผนังแทนที่จะแขวนไว้ข้างเป้ของลิฟ “ไม่ค่ะ... ขอโทษ”

“แม่ไม่ได้เตือนหนูแขวนเป้หรือ”
 “เตือนค่ะ” คาริตอบ เธอก็มองเข้าตัวเอง
 “แม่เตือนบ่อยๆ ใช่ไหมให้ลูกแขวนเป้”

“ใช่ค่ะ” คาริพูดจุ่มจ่า เธอยังไม่รู้ว่านี่เกี่ยวอะไรกับเรื่องนั้น คุณพ่อไม่จริงจังกับคำถามของเธอหรือ

“พอรู้ว่าเมื่อเราสวดอ้อนวอนให้เอริก พระบิดาบนสวรรค์ ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา—ทุกครั้ง ปัญหาคือเอริกอาจจะไม่ฟังตอนนั้น เอริกต้องเลือกว่าจะฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่ เหมือนที่หนูเลือกว่าจะฟังแม่เรื่องเป้หรือเป้เปล่า แต่หนูคิดว่าหนูจะทำไมไม่รู้ไม่ใช่ทุกครั้ง ที่แม่ขอให้แขวนเป้หรือเป้เปล่า”

“ไม่ค่ะ หนูคิดว่าไม่” คาริตอบ

“บางวันก็ฟัง!” คุณแม่พูดพลางขยิบตาให้คาริ คาริยิ้ม

“สักวันเอริกอาจจะฟังก็ได้” คาริเสริม

“แน่นอน” คุณแม่ตอบ “การฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นทักษะที่ลูกต้องพัฒนา บางทีเอริกอาจจะยังไม่เรียนรู้ทักษะนี้” คาริเริ่มรู้สึกดีขึ้นเล็กน้อย

พวกเขาทุกคนก็มึนศีรษะขณะลิฟกล่าวคำสวดอ้อนวอน เธอสวดอ้อนวอนขอให้เอริกฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขณะลิฟสวดอ้อนวอน คาริรู้สึกสงบและอบอุ่น เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของพวกเขา

เมื่อลิฟทูลถึงบางสิ่งที่ทำให้ครอบครัวพวกเขาได้รับพร คารินึกถึงพรอีกอย่างหนึ่งที่เพิ่มเข้ามานั้นคือ เวลานี้เธอเข้าใจเรื่องการสวดอ้อนวอนมากขึ้น!

เมื่อสวดอ้อนวอนจบ คาริรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่ได้ลืมเอริก เธอรู้เช่นกันว่าพระองค์จะไม่มีวันลืมเธอ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา

โดย จูลี คอร์เนเลียส หวง
 เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ทุกคนมีเสรีเพื่อเลือกชีวิต สิ่งที่จะเป็น” (Hymns, no. 240)

ครอบครัวของคาริคุกเข่าสวดอ้อนวอนด้วยกัน
 ข้างโซฟา ทุกคนกอดอกด้วยความคารวะ

คุณพ่อขอให้ลิฟน้องสาวของคาริสวดอ้อนวอน
 “อย่าลืมขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพรมากมายที่เราได้รับ นะลูก” คุณพ่อเตือนเธอ
 “และอย่าลืมสวดอ้อนวอนให้เอริกด้วยนะ”
 คุณแม่เสริม คุณแม่เตือนพวกเขาเสมอเรื่องสวดอ้อนวอนให้เอริก

ภาพประกอบ โดยศิลปินอิสระ